

**STICHTING
DOMINIQUE ROEMENIË**

S D R

NIEUWSBRIEF 1

juli 06

Malden, 18 juli 2006

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

Zoals ik in de nieuwsbrief van november heb geschreven is de winterperiode in Roemenië bar en boos geweest. Het waren maanden van strenge winters met veel sneeuw en veel zon en met een temperatuur van soms min 20 graden en daarna veel regen en veel overstromingen. Roemeens Moldova, waar de stad Iasi ligt (2200 km van Malden), is vrij gebleven van overstromingen maar in de dorpen zijn de onverharde binnenwegen veranderd in modderpaden en kunnen de kinderen niet naar school.

De kinderen in Vinatori, die Annie de Vegt in Nederland hebben moeten achterlaten, hebben het moeilijk gehad. Zij waren bij de begrafenis in Nederland en vragen nog steeds naar Annie. Klaske Bosma heeft de taak van Annie overgenomen en ze heeft de moeilijke taak om de kinderen een nieuw perspectief te bieden. Het was wel troostend dat we hen op 6 december in het Nederlands Pannenkoekenhuis van Stg All for them (een Nederlandse stichting) lekkere pannenkoeken konden aanbieden en St. Nicolaas konden vieren. Enkele keren ben ik op bezoek geweest en in deze julimaand, toen het heerlijk warm was, ben ik bij hen in het buitenbad gaan zwemmen, een echte afkoeling na een hete dag van 35 graden.

Wij hadden in de vorige nieuwsbrief Uw hulp gevraagd. Van de hierop binnengekomen giften konden we Kerstpakketten schenken, schoolmaterialen, hout en bouwmaterialen kopen en met Pasen 2006 pakketten aan de kinderen geven. Het was soms heel moeilijk: met paard en wagen moest ik op het platteland de weg op en waren de sneeuwbuien soms ondraaglijk. Ook heb ik verschillende keren vastgezet in de sneeuw met mijn auto en met Paardenkracht werd mijn auto weer eruit getrokken, nadat eerst enkele mannen het hadden geprobeerd.

Een gedeelte van Iasi wordt DALLAS genoemd: een krottenwijk waar mensen van allerlei materialen een huis hebben gebouwd.

We werden plotseling geroepen omdat er een moeder was overleden en we hebben haar de laatste eer bewezen en de nodige materialen gekocht om haar een mooie begrafenis te kunnen geven. Het was een indrukwekkende begrafenis: een mooie dienst in de kerk en daarna op het kerkhof.

In september 2005 ben ik gevraagd ook ondersteuning te geven aan een andere Nederlandse Stichting All for them of in het Roemeens: Totul pentru ei. Er is een Roemeense stichting opgericht, vanuit een Nederlands initiatief uit Veenendaal. De voorzitter zelf een groot ondernemer heeft een Pannenkoekenrestaurant geopend en de winst is voor de stichting.

Penningmeester, tevens postadres:
Pierre van der Meer, De Wieken 46,
6581 DG Malden. Tel. 024-3581612,

E-mail: sdr@hetnet.nl

Banknr 13.16.44.769 t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden

Antoinette Smits

Bulevardul (BLD) Socola 6,

Bl D1, Sc A, Et2, Ap 11, Iasi, cod.700194

Jud.Iasi, Romania; Tel. 00-40-232-212-025

Mobiel : 00-40-745-317-468

E-mail Roemenië: antsmits@hotmail.com

E-mail Nederland: a.i.a.m.smits@hccnet.nl

Adres Nederland:

Dahliastraat 26

6581 XL Malden, tel. 024-3581587; mobiel: 06-26126119

Samen met All for them konden we dit jaar hulp bieden aan de mensen die uit de huizen zijn gezet vanwege allerlei sociale omstandigheden. Zij wonen in een groot gebouw met 122 personen bij elkaar, met 8 of meer mensen op een kamer. Ze hebben geen werk en geen geld en hangen de hele dag om het huis en op straat bedelend om geld en brood. De Gemeente heeft geen geld voor voeding en naast dat er in 2005 laat in de winter verwarming is aangelegd zijn er enkele toiletten en wasbakken en verder verblijven de mensen op hun kamer.

Er wonen daar ouders met jonge kinderen, oude mensen (veel vrouwen boven de 60 jaar), alleengaande jongeren en mannen.

Tot mijn grote schrik (maar natuurlijk niet ondenkbaar) ontmoette ik daar de straatkinderen van de jaren 1992-1999, die nog steeds als hechte groep op een kamer met 12 vrouwen bij elkaar zitten en zitten te kaarten, gezamenlijk op een elektrisch element eten klaarmaken en proberen aan werk te komen.

Ook was er een ander gebouw met 40 mensen waar we ook voedselpakketten en kleren hebben gebracht die we hadden gekregen van Nederlanders die met hun auto zelf ter plaatse goederen wilden uitdelen. Zij hadden mij gevraagd als tussenpersoon en ik ken ondertussen de plaatsen waar de mensen zich ophouden.

Aan de familie Pavel in Popesti hebben we geld gegeven om bij deze gehandicapte mevrouw het huis van haar ouders mee op te knappen. Haar broer en haar vader hebben veel werk verricht: in de winterperiode kon haar broer in de woning wonen en in juli had de gehandicapte vrouw haar eigen kamer. Ze was heel trots.

Ook hebben we voor de winter gebreide truien, wintersokken en kleding kunnen geven aan kinderen en volwassenen. Dit hebben we gekregen van veel mensen uit Nederland, zoals uit Nuenen, Nijmegen en omstreken, Raalte en Friesland. Aan huis brachten we kleding, nadat we de lijst met namen hebben gekregen van de sociaal assistente.

Oma Eliza hebben we kunnen helpen aan kleding en voedsel voor haar kleinkinderen en in juli 2006 hebben we materialen gekocht om het huis van hun overleden moeder te repareren waar zolang een andere kleindochter met haar kinderen in woonden. Voor haar heeft oma met hulp van anderen een ander huis kunnen bouwen waar we nu de ramen en deuren voor hebben gekocht. Ook zorgt ze nog voor een neef, die bij haar slaapt als het weer slecht is en hij niet naar zijn huis terug kan na schooltijd. Ze is een hartelijke vrouw, die zelf ziekelijk is maar altijd klaar staat voor anderen. Ze was in het voorjaar alle planten aan het poten en de tuin zag er in juli grandioos uit. "Ik werk iedere dag", zei ze.

Gelukkelijk is het gemeentebestuur van Popesti weer compleet. 8 maanden heeft de Burgemeester het alleen voor het zeggen gehad, wat niet in dank werd afgenomen. De kans is groot dat het nu weer niet goed gaat, maar we wachten wel af. Onze hulp wordt geregeld door de sociale assistente die ons goede informatie geeft waar echt nood is.

Bij Mariana Mangalagiu, waar we in september 2005 een koe voor hebben gekocht, was er een jong kalfje. Helaas was de koe door een slang gebeten, maar zij maakt het nu weer goed.

Omdat de koe antibiotica kreeg werd de melk door mensen in het begin niet gedronken, maar na enkele weken kon er weer melk gedronken worden.

Mariana moest toen weer geld lenen en we hebben haar geholpen. Hopelijk kunnen we dit jaar de stal maken. Ze hebben ook hulp gekregen om zaden te kopen.

Voor de familie Balan en Briu in Iasi zijn het nu moeilijke tijden. Ze wonen nu in een huis zonder water en met een kachel, waarin ze in de winter alleen maar karton en hout kunnen stoken en deze 2 gezinnen moeten na augustus vertrekken omdat de huiseigenaar het huis heeft verkocht. Hun huur was niet hoog. Moeder werkt vanuit de sociale dienst (ze moeten 9 dagen werken om een uitkering te krijgen). Zij maakt op het kerkhof de paden schoon. De andere familie heeft ook geldproblemen omdat zij geen werk hebben maar wel schoolgaande kinderen, waarvoor het schoolgeld moet worden betaald.

Gabriela en haar kinderen, die gewoond hebben onder de brug en die bij haar zus was ingetrokken, heeft weer problemen en wil daar weer weg. In hun oude huis woont een andere gezinnetje. Haar man ligt nog steeds op een geïsoleerde afdeling van het ziekenhuis met TBC. Ze krijgt hulp, maar wil graag een huurhuis dat ze niet kan betalen. Dus maar even afwachten hoe het nu gaat lopen. Het is vakantietijd en dan zijn de kinderen vanaf juli tot september vrij.

Helaas is voor Anisoara en haar man Vasile een moeilijke tijd aangebroken. Anisoara is vanaf 1991 mijn hulp en tussenpersoon voor onze stichting. Vasile is getroffen door een herseninfarct en kan niet meer praten en zij hebben 70 dagen in het ziekenhuis moeten verblijven

Anisoara heeft haar man steeds moeten verzorgen, zij sliep in zijn bed aan het voeteneind. Maar van slapen kwam niet veel natuurlijk. Vasile sloeg met zijn armen en benen en zijn hoofd kan hij niet stil houden. Kinderen brachten eten en ook moest zij per dag 10 RON betalen (3,5 RON is 1 euro, dus ongeveer 3 euro). Zij moest ook alle medicijnen zelf betalen.

In deze periode heeft zij ongeveer 1000 euro aan kosten gehad. Twee maal moesten ze 100 euro betalen voor een speciale scan. Terwijl zij nu geen inkomen hebben omdat pas na 90 dagen door een speciale commissie moet worden vastgesteld, dat hij niet meer kan werken. Ik ben er vaak geweest. Heb een extra oppompbaar bed meegenomen, zodat ze thuis niet in hetzelfde bed hoeven slapen, maar wel op dezelfde kamer kunnen liggen.

Het is nog een hele moeilijke situatie, al is hij thuis maar hij kan niet zelf eten en drinken en moet geheel verzorgd worden. De vooruitzichten zijn niet positief.

De gezondheidszorg is niet goed geregeld. Ook al moeten de mensen verzekerd zijn, ze hebben daarvan alleen het recht om opgenomen te worden, maar de medicijnen en onderzoeken en eventuele operaties moeten meteen betaald worden. Bezoekers moeten betalen om een zieke op te zoeken. Ook bij de huisarts, de fysiotherapeut, etc moeten ze zelf betalen. Onze hulp aan zieken en mensen die medicijnen en behandelingen nodig hebben is positief, ook voor de gehandicapte kinderen.

Voor het tehuis voor gehandicapte kinderen Sf Andrei hebben we een ruimte voor creatieve therapie kunnen realiseren van ZZG Eindhoven en met hulp van de Protestantse Kerk uit Nuenen. Het is een prachtige ruimte geworden, waar de kinderen kunnen schilderen, en tekenen

Ook voor Casa Sperantei hebben we hulp kunnen bieden en **hopen** we in 2006 toch de vloer en het plafond te kunnen repareren om aan de richtlijnen van de EU te kunnen beantwoorden. (sponsoring gaat niet door nu op zoek naar nieuwe sponsors Zelfs is aan het huis van Doina Asachi een kamer aangebouwd met donaties via HdB uit Veldhoven, waar Doina en haar kinderen heel blij mee zijn. We hebben weer giften ontvangen van Stichting Bisschop Bekkers om didactische, huishoudelijke en audiovisuele middelen te kopen voor jongeren met Syndroom van Down.

Van ZZG Eindhoven hebben we verder voor Sf Andrei, het tehuis voor gehandicapte kinderen, een flinke gift ontvangen

om er een dagopvang voor autistische kinderen op te zetten en materialen hiervoor te kopen.

We hebben nu 90 prachtige quilts gekregen van een werkgroep van Geke Weerman en vele dames uit Nuenen voor de kinderen op de bedden, we hadden in 2005 ook al enkele quilts ontvangen, het zijn hele mooie kleurrijke dunne dekentjes, die kleur en hartenwarmte kunnen geven aan de kinderen.

Ook werden we verrast door een bijzondere gift van een familie uit Beugen, die veel bijzondere materialen heeft geschonken voor de kinderen van Sf Andrei.

Voor de komende winter zijn de gebreide truien, mutsen en shawls uit Friesland en van de zusters uit Alverna al in Iasi aangekomen. Deze zijn bestemd voor de kinderen op de kleuterscholen. Voor vele andere kinderen in Iasi hebben we alle kleding mee kunnen geven met Stichting Har uit Wijchen, waarvoor we hen heel dankbaar zijn.

Eind februari 2006 ben ik naar Nederland gegaan en heb daar weer de voorbereidingen getroffen voor de komende periode. Begin juli ging ik weer terug naar Iasi met een auto weer volgeladen en kon de kapotte wegen van na de winter weer gaan berijden.

Toch was het toen al weer heel warm. Door de natte periode stond het graan op de velden nog niet hoog, maar waren overal de mensen aan het schoffelen en het land aan het bewerken. Een prachtig gezicht.

Van Tineke Coolen en haar groep hebben we in juli weer truien, hoelakens en kleding gekregen voor kinderen in Iasi plus een extra gift en hebben we zelfs voor de winter schoenen maat 45 gekregen en andere kleding. Loes en Piet Derks brengen Paula en Matei uit Iasi weer naar huis, die bij hen een warm onthaal en een fijne warme vakantie in Beers hebben gehad.

Wij danken U voor uw giften en uw belangstelling voor de gezinnen in Roemenie.

Het wordt voor de Roemenen en voor de hulpgevers een moeilijke periode. Ten eerste om na de strenge winter en de warme zomer zich weer voor te bereiden op de komende wintermaanden, maar ook omdat alles zich richt op de aansluiting bij de EU. De Roemenen hopen veel te krijgen, maar kunnen de nieuwe richtlijnen van de EU nog niet accepteren. Zij voorzien dat alles duurder wordt en dat de richtlijnen onuitvoerbaar zijn.

Zoals ik U al meldde heeft Stichting Totul pentru ei een pannenkoekhuis in Iasi, waarvan de opbrengst geheel voor hulp aan kinderen moet worden besteed. Helaas hebben we nu al veel nieuwe richtlijnen, die niet meteen kunnen worden uitgevoerd: het rookvrij maken van ruimtes, de aanpassingen in menu's, waarin van alle artikelen de ingrediënten moeten worden aangegeven, maar we gaan verder.

Wij hebben wel weer een nieuw plan. We willen voor de kinderen van het Kinderziekenhuis Sf Maria een Hospice gaan realiseren voor kinderen in de laatste levensfase. Er is veel behoefte aan plaatsen, waar ouders met hun kind kunnen verblijven maar wel dichtbij het ziekenhuis. We hopen hiervoor sponsors te vinden die ons kunnen helpen. De eerste gesprekken met de Directie van het ziekenhuis zijn positief, maar we hebben ook te maken met vele wetten en regels, die nu nog niet geheel duidelijk zijn. Dit project zouden we graag realiseren in de komende jaren.

Ik hoop dat we op uw hulp weer kunnen rekenen en we zijn alle vrienden, kennissen en sponsors dankbaar voor hun blijvende steun met giften en goederen.

Antoinette Smits.